

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้น ไม้ผลัดใบ ไม้อาศัยไม้อื่น สูงได้ถึง 20 เมตร เรือนยอดแคบ ลำต้นกลม โคนค่อนข้างมีพูพอน เมื่ออายุมากขึ้น เปลือก สีเทาอ่อนถึงน้ำตาลอมเทา เฝียบหรือค่อนข้างหยาบ โดยมีช่องอากาศเล็กๆ หนูน เปลือก ในสีครีมหรือส้มอ่อน มียางขาวคล้ายน้ำประปราย ใบ กว้าง 2-6 ซม. ยาว 7-16 ซม. ออกสลับ เรียงเวียน รูปรีแคบถึงขอบขนาน หรือถึงรูปไข่กว้าง ปลายทุติ่งเรียวแหลมสั้น ยาว 1-1.5 ซม. โคนทู่หรือรูปลิ้น ไม้เปี้ยว ขอบไม่จัก ใบแก่เนื้อบางแต่แข็ง เป็นมันด้านบน ด้านล่างสีออกเทา เกือบทั้งสองด้าน ไม่มีต่อมไข เส้นกลาง ไปแบนหรือมนเล็กน้อยด้านบน เส้นใบจากโคนไม่ชัด เส้นใบข้าง 8-14 คู่ เป็นวงใกล้ขอบใบ เส้นใบย่อยคล้ายร่างแหหรือมีบางส่วนขนานกับเส้นไปข้าง หนูนชัดด้านล่าง ก้านใบยาว 1-4 ซม. เล็กเรียว ยาวเท่ากันบนกิ่ง เดียวกัน เกือบทั้งหรือมีขนนุ่มสั้นมากเมื่ออ่อน ทุใบยาว 0.4 -1.2 มม. เกือบทั้ง ร่วงเร็ว ผล ขนาด 1-1.3 ซม. ก้านเล็กเรียวยาว 0.5-1.2 ซม. ออกเป็นคู่ ที่ง่ามใบหรือใต้แผลใบ ทรงกลมหรือคล้ายลูกแพร์ ตรงช่องเปิด แบนหรือบวม โคนแคบเป็นคอเรียวยาวได้ถึง 7 มม. เกือบทั้ง สุกสีเหลืองถึงชมพูอมส้มแล้วเป็นสีแดง ใบประดับเล็กที่โคน 3 ใบ ยาวประมาณ 1 มม. พบทั่วไปในป่าดิบที่ต่ำที่ถูกทำลาย หรือป่าดิบ ป่าไผ่ทั่วภาคใต้

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : ธรรมิกราชพิมพ์ดีดและดีพิมพ์สีซิง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

